

ת"פ 46916/07/22 - מדינת-ישראל נגד א"כ

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 46916-07-22 מדינת ישראל נ' כנעאני(עציר)

בפני כבוד השופט גיל קרזבום
המאשימה: מדינת-ישראל

- נגד -
הנאשם: א"כ (עציר)

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (החזקה), עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + 144 (ג)(2+3) + סעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונשים שיוטלו על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. הנאשם הינו בן דודו של הקטין א"כ (להלן: "הקטין"). בין התאריכים 21.1.22 ועד 26.5.22 (להלן: "התקופה"), החזיק הקטין עבור הנאשם בביתו שבכפר קרע, כלי נשק מסוגים שונים כפי שיפורט להלן:

א. רובה סער דמוי M16 שסוגל לירות כדור ולהמית אדם, וכן מחסנית תואמת ובתוכה שישה כדורים תואמים בקליבר 5.56.

ב. תת מקלע מסוג עוזי קליבר 9 מ"מ שסוגל לירות כדור ולהמית אדם.

ג. אקדח הזנקה דגם KUZHEY שאינו מסוגל להמית אדם אך בעל מנגנון הכולל תרכובת של חומרי בעירה ונפץ המשמשים להזנקה וכן מחסנית תואמת.

ד. 104 כדורי תחמושת בקליבר 5.56 התואמים לנשק מסוג M16 .

בהמשך לאמור, ביום 26.5.22 או בסמוך לכך נמלט הנאשם מסביבת מגורים בכוונה להתחמק מחקירה ביודעו כי המשטרה מחפשת אחריו וזאת עד אשר נעצר ביום 14.7.22.

במעשיו החזיק הנאשם לבדו ובצוותא חדא עם הקטין כלי נשק, אביזרים ותחמושת לכלי נשק, בלא רשות על פי דין וכן עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק נוכח פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן, תוך פגיעה בערכים המוגנים של שמירה על חיי אדם, שלמות הגוף והנפש, שלום הציבור ובטחונו, שמירה על הסדר הציבורי, ועל אורח חיים תקין שליו ובטוח. המאשימה הפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין (עונש מינימום הקבוע בצד עבירות בנשק) המלמד על עמדתו של המחוקק ועל הצורך להחמיר בעבירות נשק. בכלל זה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה בדבר מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק, והמאמץ התביעתי להביא לצמצומן. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מוחלט, מדובר בנאשם בגיר שביצע את העבירות במודע בצוותא חדר עם שותפו הקטין. מעשיו של הנאשם לא נבעו מהחלטה ספונטנית, והם מעידים על שותפות בהחזקת כלי נשק למשך תקופה ארוכה של כחמישה חודשים, כאשר שניים מתוך שלושה נשקים, הם נשקים ארוכים שפוטנציאל ההרג הטמון בהם הוא רב. עוד ציינה כי ההסבר להחזקת הנשק נותר בערפל, ויש להניח לחובתו של הנאשם כי הוא עשה כן שלא למטרות כשרות. עוד ציינה כי לנאשם הייתה שליטה מלאה על כלי הנשק והוא יכול היה להימנע ממעשיו. חומרה יתרה ייחסה לעובדה שהנאשם נמלט מסביבת מגוריו וזאת בכוונה להתחמק מחקירה ביודעו כי המשטרה מחפשת אחריו. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאתו המידית של הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, לגילו הצעיר ולהיעדר כל עבר פלילי. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין ארבע לשש שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקשה למקם את עונש המאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם וכן להטיל עליו עונשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

עיקר טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו המידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לחיסכון בזמן שיפוטי, לעובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי, ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לגילו הצעיר (בן 23) רווק, ובן למשפחה המונה שש נפשות. הסנגור הפנה לתקופה הארוכה (כשנה) בה הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריה. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, הפנה לתיקון המשמעויות בכתב האישום, תיקון אשר היה מאפשר

את הגשת כתב האישום בבית המשפט השלום. עוד ציין כי הגם שמדובר במספר כלי נשק, מדובר בעבירת החזקה אחת, ואין זה ראוי להחמיר בענישת הנאשם רק משום שהחזיק במספר כלי נשק. בכל הקשור לאקדח ההזנקה, הפנה לחוות הדעת (נ/1) והדגיש כי מדובר באקדח הזנקה שהקנה שלו חסום, ושאינו סוגל לירות כדורים, ובהתאם גם פוטנציאל הנזק הנמוך הנשקף ממנו. בכל הקשור למדיניות הענישה הפנה לפסיקה רלוונטית, ואבחן את פסיקת המאשימה. לסיכום, טען למתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר, וביקש להסתפק בתקופה בה הנאשם היה נתון במעצר עד היום.

6. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות, וציין כי מעשיו לא יישנו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

7. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו. ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

8. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת הנשק הינם הצורך בשמירה על חיי אדם ושלמות גופו ונפשו, שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש והסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. החזקת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד

מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק (תיקון מס' 140 - הוראת שעה, התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021).

ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25).

בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 מ. ישראל נ' אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

הדברים מתיישבים היטב עם המצב הנוכחי הקשה השורר במדינה. כמעט מדי יום אנו שומעים על אירועי פציעה ומוות כתוצאה מירי ושימוש בנשק. מדובר ב"מכת מדינה" קשה ואכזרית המכה גם באזרחים חפים מפשע ומביאה להרס וחורבן. יש לעשות כל שניתן על מנת להביא למיגורה, ולמצער לצמצומה של תופעה קשה זו.

9. בכל הנוגע לעבירת שיבוש מהלכי משפט נפגע הערך החברתי המוגן של הקשור בטוהר ההליך השיפוטי ותקינותו, ויכולת התביעה ובתי המשפט להגיע אל חקר האמת, תוך הגנה על שלטון החוק. ברע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל נאמרו בעניין זה הדברים הבאים: "ביסוד שיטת המשפט שלנו מעוון העיקרון שלפיו הליכי משפט קשורים קשר אמיץ עם החובה לומר אמת בכל הליכים שהועדו לעשיית משפט. אשר על כן בהקשרם של הליכים לעשיית משפט, החובה לומר אמת אינה רק בגדר חובה מוסרית אלא היא אף חובה משפטית הנגזרת מהוראות החוק וממהותו של ההליך המשפטי.

חשיפת האמת ועשיית צדק הן מהתכליות המובהקות של ההליך הפלילי...שקר ביודעין בחקירה משטרתית פוגעת בהכרח בערך החברתי של גילוי האמת ושל עשיית משפט אמת. היא אף עלולה לפגוע בתקינותה של החקירה הקונקרטית שבמסגרתה נאמר השקר ועקב כך לפגוע באינטרס עשיית הצדק ובשמירה על טוהר ההליך הפלילי בכל שלביו".

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).

11. כאמור הנאשם החזיק באמצעות בן דודו הקטין בבית מגוריו בכפר קרע מספר כלי נשק האחד רובה סער דמוי M-16 ומחסנית תואמת ובתוכה שישה כדורים, השני תת מקלע מסוג עוזי, והשלישי אקדח הזנקה ומחסנית תואמת, ו-104 כדורי תחמושת לנשק מסוג M-16, לתקופה של כ- חמישה חודשים.

הנאשם אינו מורשה כדין להחזיק בנשק. לא מדובר באירוע ספונטני, כי אם באירוע מתוכנן והנאשם היה מודע היטב לאיסור שבהחזקת נשק ותחמושת, וחלקו בביצוע העבירות הינו מרכזי, גם אם ההחזקה התבצעה באמצעות הקטין. בהקשר זה יש לראות בחומרה את העובדה שהנאשם נעזר בקטין לצורך ביצוע העבירה (ר' בהקשר זה ת"פ 49982-03-13 מדינת ישראל נ' מאמון פרחאת).

לפחות שניים מהנשקים הינם מסוג רובי סער שעוצמתם רבה ופוטנציאל הנזק הנשקף מהם רב ביותר וקטלני בהיותם כלי נשק מסוג תת-מקלע. מדובר בנסיבה שחומרתה רבה. בנוסף, הנאשם החזיק כמות לא מבוטלת של תחמושת התואמת את רובה ה-M16.

העובדה שמדובר במספר כלי נשק ובפרט בשני תתי מקלע, מהווה נסיבה מחמירה גם אם מיוחסת לנאשם עבירה אחת של החזקת נשק.

מטרת ההחזקה לא הובררה והנאשם לא נתן כל הסבר בהקשר זה, ואין להניח לטובת הנאשם כי מטרת החזקת הנשק הייתה "תמימה". רובה סער הינו נשק תקיפה רב עצמה שעלול היה למצוא את דרכו לידי עבריינים שהיו עושים בו שימוש פוגעני וקטלני. נסיבה נוספת לחומרה הינה העובדה שהנשקים הוחזקו באזור מגורים בו פוטנציאל הפגיעה רב יותר.

12. הנאשם החזיק גם באקדח הזנקה. אין חולק כי הנזק הפוטנציאלי הנשקף מאקדח הזנקה שקנהו חסום נמוך יחסית, עם זאת נקבע בע"פ 6383/21 עידן קרייף נ' מדינת ישראל: כי "אין להפריז במשקל שיש לתת לנתונים כגון סוג האקדח, ולקבוע מעין "מדרגה עונשית" שמתמקדת אך ורק בנתון זה ובתוצאה, ולא בסיכון שנוצר. העיקר נעוץ, כאמור, בכוחו של הנשק לפגוע באדם - ואף להמיתו - ולשבש את חיי השגרה של החברה. כפי שהובהר, חלק מרעתן החולה של עבירות הנשק מצוי לאו דווקא בשימוש הישיר בנשק, אלא בנזקים שנלווים להחזקה ונשיאה של כלי נשק בידי אזרחים באופן בלתי חוקי".

כאמור במקרה הנדון מדובר באקדח הזנקה שסוגל לירות תחמישים בלבד (כדור חסר קליע) שקנהו חסום ולא ניתן לירות דרכו תחמושת קליעית, ולא בוצע בו שינוי מייעודו המקורי. בהתאם, אין להשוות כלי נשק זה לאקדח שבכוחו להמית אדם.

13. הנשקים והתחמושת הוחזקו על פני תקופה של כ- 5 חודשים ומדובר בתקופת זמן משמעותית במהלכה הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו אך הוא לא עשה כן.

14. בכל הנוגע לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, חלקו של הנאשם הינו מרכזי ומטרתה הייתה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, הנאשם נמלט בכוונה להתחמק מחקירה בעבירת נשק, ביודעו כי המשטרה מחפשת אחריו ונעצר רק כעבור חודש וחצי. יצוין כי מלבד הימלטותו, הנאשם לא ביצע פעולות שיבוש אקטיביות.

15. במכלול הנסיבות אני סבור, כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה ביחס לעבירת הנשק מצוי ברף חומרה בינוני ומעלה, וביחס לעבירת שיבוש מהלכי משפט, ברף חומרה בינוני ומטה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

16. בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, הנאשם בן 19 ללא עבר פלילי הורשע בעבירה של החזקת נשק מסוג אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הלם בצוותא עם אחר. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וזאת בין היתר לאור התקופה הקצרה שבה הוחזק הנשק. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הוחמר ל-18 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 3355/22 עלא סלאמה נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ותקיפת שוטר לאחר שהחזיק בחצר ביתו לתקופה שאינה ידועה למאשימה, שני תתי מקלע מאולתרים, מחסנית ריקה תואמת ותרימל 9 מ"מ. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ונקבע מתחם עונש הולם שבין 24 ל- 50 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של הנאשם על 28 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה. בע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ואביזרי תחמושת, בכך שהסתיר בחדר השינה. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל. בעפ"ג

46460-02-22 **מדינת ישראל נ' אמיר צואלחה** הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק ומחסנית ריקה שנתפסו בשטח פתוח במרחק של כמאה מטר מביתו כשהם עטופים בבד. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בהתחשב, בין היתר, בעברו הנקי ובתקופת מעצרו. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 6265/20 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעא** הנאשם הורשע, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, בכך שהחזיק בנשק חם מסוג אקדח ברטה, חצי אוטומטי, קליבר 9 מ"מ, בצירוף מחסנית ובה כדורים. הנשק הוחזק מתחת לכיסא הנהג ברכב אותו החזיק המערער. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 לבין 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל לאור נסיבות אישיות משפחתיות. בקשת רשות ערעור נדחתה. בע"פ 2141/21 **איתן חניני נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בהחזקת נשק ותחמושת, בכך שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ ובכדורים תואמים -ללא רישיון כדין. הנשק נתפס בחצר קרובה לביתו, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בעפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של החזקת תת מקלע מאולתר מתחת למיטה בביתו. הנשק הגיע לידי הנאשם כעשרה ימים לפני המועד בו נתפס והחזיק בו בעבור אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה. נקבע מתחם העונש ההולם אשר נע בין שנה וחצי ועד שלוש שנות מאסר בפועל. על הנאשם ללא עבר פלילי, הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה. בעפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק בכך שהחזיק בנשק מסוג רובה תת מקלע מאולתר ומחסנית המכילה 10 קליעים. נקבע מתחם עונש הולם נע בין 13 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, הושת עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור על חומרת העונש נדחה. בעפ"ג 26133-06-22 **מדינת ישראל נ' כחלול** הנאשם הורשע בהחזקת תת מקלע מאולתר דמוי קרלו, 2 מחסניות ו-44 כדורים בתוך תיק שהוחבא מתחת לגרונטאט רכב נטוש סמוך לביתו. נקבע מתחם עונש הולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזר, לאור גילו הצעיר, העדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל-18 חודשי מאסר בפועל. ע"פ 6332/22 **אסף פדידה נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של החזקת אקדח הזנקה שהוסב לירי ומחסנית עם 8 כדורים. נקבע מתחם אשר נע בין 11 ועד 30 חודשי מאסר. על הנאשם הוטל 11 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הוקל ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום ותסקיר שירות מבחן חיובי.

17. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונש שנקבעו נעים בין 24 ועד 50 חודשי מאסר בפועל והעונשים נעים בין 9 ועד 30 חודשים.

18. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה כאשר מתחמי הענישה שנקבעו נעים בין 13 ועד 48 חודשי מאסר, והעונשים שהוטלו נעים בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

19. בכל הנוגע לעבירה של שיבוש מהלכי משפט בע"פ 8107/13 שלמה כהן נ' מדינת ישראל, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה הנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר, בגין ביצוע שתי עבירות שיבוש מהלכי משפט ושתי עבירות הדחה בחקירה. בת"פ (מחוזית-א) 7455-03-13 מדינת ישראל נ' ג'קי יעקב מור, הנאשם הורשע בין היתר בשתי עבירות שיבוש מהלכי משפט ונקבע כי מתחם הענישה לשתי עבירות השיבוש נע בין 6 חודשי מאסר מותנים לבין 7 חודשי מאסר בפועל. בת"פ (מחוזית-א) 61784-01-13 מדינת ישראל נ' בר ואח', הורשע הנאשם בקבלת שוחד, שיבוש מהלכי משפט ובעבירות נוספות. בגין עבירת השיבוש קבע בית המשפט המחוזי מתחם הנע בין 3 ל-8 חודשי מאסר.

לסיכום מתחם העונש ההולם

20. הצדדים טענו לקביעת מתחם עונש אחד בגין שתי העבירות.

21. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר ולא פחות מ- 21 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי) ובצידה של עבירת שיבוש מהלכי משפט נקבע עונש של עד 3 שנים.

22. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל ובפרט העובדה שהנאשם החזיק בשלושה נשקים, שניים מהם מסוג תת מקלע ותחמושת תואמת לאחד מהם, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות יחדיו צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 28 חודשים ולא יעלה על 52 חודשים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

23. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן; החיסכון בזמן שיפוטי; קבלת האחריות; הבעת החרטה; גילו הצעיר של הנאשם; העובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה; תקופת המעצר בה הנאשם היה נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר); והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, בפרט כאשר מדובר במאסרו הראשון של הנאשם.

24. במכלול הנסיבות ובשים לב להעדר עבר פלילי, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

25. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 14/07/22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת נשק מסוג פשע, ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של שיבוש מהלכי משפט, ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך ₪ 10,000 או 100 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.01.2024

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, בהעדר הצדדים.